

KANNATUSED

MIKS LASEB JUMAL INIMESTEL KANNATADA?

Pärast selle infolehe lugemist olete te leidnud vastused järgmistele küsimustele:

1. Millist osa mängib inimene kannatuste tekkimisel?
2. Miks laseb Jumal sündida looduskatastroofidel?
3. Miks nii paljud inimesed nii palju kannatavad?
4. Kas kannatused on midagi väärt?
5. Kas kannatustele tuleb kunagi lõpp?

Kõigepealt peame me mõistma seda, **et Jumal tunneb maailma vastu lakkamatut armastust:** "*Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu,*" (Johannese 3:16).

Inimkond on saanud lunastuse läbi Jeesuse Kristuse kannatuste. Tema kaudu lunastas Jumal maailma.

1. Millist osa mängib inimene kannatuste tekkimisel?

Jumal on andnud kõigile võimaluse valida õige ja vale ning hea ja kurja vahel. Ta on lubanud igavest elu neile, kes valivad Tema poolt valitud tee. Kahjuks teevad aga inimesed sageli valesid valikuid ja ignoreerivad niiviisi Jumala armastuse põhimõtet.

Sajandite jooksul on loendamatuses sõdades kaotanud oma elu miljonid inimesed. Sõjad saavad alguse inimeste uhkusest ja võimuhimust (Jaakobuse 4:1–3). Sõdades ei saa Jumalat süüdistada.

Samuti on nälg toonud kannatusi miljonitele inimestele. Samas hoiavad aga inimesed isekalt toitu ühes riigis, samal ajal kui teises riigis nälgitakse. Sellise tegevuse eest vastutavad inimesed mitte Jumal.

Illegaalsed narkootikumid on vallutanud suure osa maailmast, tuues kaasa hirmsaid tagajärgi miljonitele inimestele. Kõike valitseb raha. Piibel ütleb: "*Jah, kõige kurja juur on rahaarmastus, ...*" (1 Timoteosele 6:10). Nendes hädades on süüdi ahned inimesed.

Nagu ka Noa aegadel, elame me tänapäeval vägivaldses maailmas: rünnatakse vanu naisterahvaid, kuritarvitatakse lapsi ja piinatakse vange. Me peame endale aru andma, et inimene mängib kannatuste tekkimisel suurt rolli.

2. Miks laseb Jumal sündida looduskatastroofidel?

Loodusel on kohutav jõud. Me tunneme ennast maavärinate, vulkaanipursete, möllava mere ja orkaani korral abitutena.

Samas oleks võimalik paljusid selliseid õnnetusi, mida kutsutakse ka 'Jumala nuht-luseks', ära hoida. Näiteks, miks valivad rikkad

inimesed oma elukohaks maavärinate tsooni?

'Uppumatu' laev Titanic sõitis jäämäe otsa. Selle tagajärjel hukkusid sajad reisijad. See oli traagiline õnnetus, aga kas me tõesti arvame, et Jumala ülesanne on jäämägesid eest ära liigutada?

Me elame maailmas, kus põhjused on seotud tagajärgedega. Me teame, et me võime vees uppuda ja et tuli meid põletab. Universumis valitsevad loodusseadused. Kui me astume neile seadustele vastu,

siis ei pääse me alati terve nahaga. Kui Jumal muudaks kogu aeg oma looduseadusi selleks, et meid meie endi eest kaitsta, siis ei arendaks see ju meis vastutustundlikku käitumist.

Samas muidugi toimub maailmas ka selliseid loodusõnnetusi, mida inimesed ei oska ette näha, nagu näiteks põud. Jumal on universumi looja mitte inimene (liob 38:1–4). Praegusel ajajärgul ei suuda me täielikult mõista Jumala mõttemaailma. Samas modustame me aga kõik koos ühe inimkonna. Nii nagu Jumal laseb "*vihma sadada õigete ja ülekohtuste peale*" (Matteuse 5:45), nii nuhtlevad ka loodusõnnetused süütuid ja süüdlasi ühtemoodi. Kui Jumalateenrid oleksid mingil erilisel viisil alati kaitstud, siis pöördusid inimesed Jumala poole valedel põhjustel. Jumala võim on suur, aga meie oleme väetid. Jumal ei anna meile selles elus turvalisuse garantiid. Seepärast peamegi me kuulama Tema lunastusesõnumit Piiblis.

3. Miks nii palju inimesed nii palju kannatavad?

Miks on maailmas nii palju valu? Miks sünnivad lapsed pimedate või väärastunutena?

Jeesus selgitas meile, et selle põhjuseks ei ole alati ainult inimese enda patt (Johannese 9:1–3).

Lihtne on mõelda nii, et kannatused pärinevad

alati kurjast. Tegelikult aga kehtib siin maailmas üks kõikehõlmav põhimõte. Piibel õpetab meile, et kannatused iseenesest ei pärine kurjast. Need on ühe palju sügavama probleemi välised nähud – kannatused on patu (ehk Jumala seaduste rikkumise) tagajärg.

"Sellepärast, nii nagu üheainsa inimese kaudu on patt tulnud maailma ja patu kaudu surm, nõnda on ka surm tunginud kõikidesse inimestesse, kuna kõik on pattu teinud," (Roomlastele 5:12).

Sellega lõhuti inimese ja Jumala vaheline täiuslik harmoonia. Inimkond on sellest ajast peale selle eest kõrget hinda maksnud. Patt ja surm on inimeste tegelikud probleemid. Just need moodustavad ühe osa kannatuste olemusest.

Kui Adam tegi pattu, siis võttis surm võimust kõige üle. Sellest ei ole pääsu kellelgi. Ainult üks inimene ei ole maa peal kunagi pattu teinud: Jumala poeg Jeesus Kristus. Jumal äratas Jeesuse surmast.

Kuid miks lasi siis Jumal Jeesusel kannatusi ja surma taluda? Jeesus, kes oli parim kõigi inimeste seast, ei väärinud suremist. Vastus sellele küsimusele asubki kogu kannatuste probleemi keskmes.

Jumal lasi Jeesusel surra selleks, et päästa sind ja mind. Kuna inimene oli Jumala armu alt välja langenud, siis sai teda Jumalaga taasühendada ainult ühe patuta elanud inimese läbi. Jeesuse võit patu üle muutis igavese elu võimalikuks kõigile, kes püüavad oma pattudele andestust saada ja kes järgivad Jumala käske. Jeesuse Jumala kuulelikkuse tõttu kogetud kannatused ongi meie lunastuse hinnaks. Jeesus õppis kuulekust selle läbi, mida ta kannatas (Heebrealastele 5:8).

Ka Jumal kannatas, kui Ta vaatas Jeesust ristil suremas. Kui Jumal ja Jeesus mõlemad kannatasid vaatamata oma süütusele, siis peaksime me õppima sellest kahte asja:

- a) inimkond ei peaks ootama kannatustest pääsemist;
- b) kannatused ei ole läbini ainult pahad: need on seotud võiduga patu üle ja Jumala igavese elu kingiga.

Kui süütud inimesed said torni varisemisel surma, küsis Jeesus inimestelt, kas need, kelle peale langes torn ja nad ära tappis, olid suuremad võlgased kui kõik muud inimesed, kes Jeruusalemmas elavad? "*Ma ütlen teile, ei sugugi, vaid kui teie ei paranda meelt, hukkute kõik nõndasamuti,*" (Luuka 13:4–5). Ilma Jumalata suremine on hullem kui kannatamine.

Oluline ei ole elada pikk elu ilma kannatusteta, vaid järgida oma elus Jumala teed isegi siis, kui see viib kannatustesse, sest ainult nii pääsime me igavesest hukust.

4. Kas kannatused on midagi väärt?

Jah, kindlasti on neil oma väärtus. Jeesuse kannatustel oli väärtus: "*sest Jumal ei ole meid asetanud viha alla, vaid pääste saamiseks meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi, kes meie eest on surnud, et meie, ... , üheskoos temaga elaksime,*" (1 Tessalooniklastele 5:9,10). Raske elu korral areneme me vaimselt paremini kui kerge elu korral.

Meie usk Jumalasse ja kannatuste aktsepteerimine aitab meil jõuda igavesse ellu ja igikestvasse sõprusesse Jumalaga. See on meie elu tõeline reaalsus. Nii ütlebki Piibel: "*... aga tema kasvatab meid meie kasuks, et saaksime osa tema pühadusest. Ükski kasvatamine ei tundu samal hetkel olevat rõõm, vaid toob kurvastust; aga hiljem see annab õiguse rahuvilja neile, keda selle varal on harjutatud,*" (Heebrealastele 12:10,11). Nagu liob peame me oma kõrkuse maha jätma ja mõistma, et Jumal on meie ainuke pääsetee (Iiob 42:1–6).

Selle asemel, et süüdistada Jumalat maailma (mis ei ole veel täiuslik) kannatuste eest, peaksime me Jumalat hoopis tänama selle eest, et Ta meile pääsetee on loonud.

5. Kas kannatustele tuleb kunagi lõpp?

Jah, kannatustele tuleb ükskord lõpp. Jumal on universumi arhitekt ja Tal on inimkonna jaoks oma plaan. Jumal plaanib puhastada maailma õnnetusest ja kurbusest, patust ja kannatusest, haigusest ja surmast. Ta saadab Jeesuse tagasi maa peale, et teha kõik uueks (Ilmutusraamat 21:3–5). Jumal plaanib täita kogu maa oma hiilgusega.

Apostel Paulus ütles: "*Sest minu arvates ei vääri nüüdse ajastu kannatused mainimist tulevase kirkuse kõrval, mida meile ilmutatakse,*" (Roomlastele 8:18). Kannatuste mõistmine aitab teid Jumala Kuningriigile lähemale, kui te kohe nüüd oma elu Temale pühendate.

Sest tõesti "*kui me jääme püsima vaevas, siis valitseme koos kuningatena*" (2 Timoteose 2:12). Kuid vaatamata meie vaevadele ootame me sind alati, Issand Jeesus Kristus!